

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீரமணாய

109. திருத்தோனோக்கம்

(தரவுகொச்சக்கலிப்பா)

*பண் : சீகாமரம் (நாதநாமக்கிரியை)

திருச்சிற்றம்பலம்

*கள்ளார்ந்த பூங்கொன்றை - என்னும் தேவாரப் பண்; திருவாசகம் திருத்தோனோக்கத்தைத் தழுவியது.

Devaram

திருப்புள்ளிருக்குவேனார் (Sambandar)

கள்ளார்ந்த பூங்கொன்றை மதமத்தங் கதிர்மதியம்

உள்ளார்ந்த சடைமுடியெம் பெருமானா ருறையுமிடந்

தள்ளாய சம்பாதி சடாயென்பார் தாமிருவர்

புள்ளானார்க் கரையனிடம் புள்ளிருக்கு வேனாரே.

திருமறைச் சண்பையராளி திருக்கண்ணார் கோயிலை ஏத்தினார் , பிறகோயிலும் இறைஞ்சினார் , காவிரிவடபால் குடதிசை நோக்கி வருவாராய்க் , காதல் பெருகப் புள்ளிருக்கு வேனார்க்கோயிலை நண்ணினார் , ஏற்ற அன்பு எய்த வணங்கினார் . இருவர் புள்வேந்தர் இறைஞ்சி ஆற்றிய பூசையைச் சாற்றி இந்த நன்சொற்பதிகத்தை அணிவித்தார் .

Tiruvachagam

திருவாசகம்-திருத்தோணோக்கம் (Manikavasagar)

பூத்தாரும் பொய்கைப்

புனலிதுவே எனக்கருதிப்

பேய்த்தேர் முகக்குறும்

பேதைகுண மாகாமே

தீர்த்தாய் திகழ்தில்லை

அம்பலத்தே திருநடஞ்செய்

கூத்தா உன் சேவடி

கூடும்வண்ணம் தோணோக்கம்.

பிரபஞ்ச சுத்தி

தோள் + நோக்கம் = தோணோக்கம். `தோளை நோக்குதல் (பார்த்தல்)` என்பது பொருள். வாளா, `நோக்கம்` என்னாது, `தோள் நோக்கம்` என்றமையின் இது, விநோதக் கூத்து ஏழனுள் ஒன்று எனப் படும் நோக்கு ஆமாறு இல்லை.

மேற்காட்டிய (தி.8 திருச்சாழல் - விளக்கம்) அடியார்க்கு நல்லார் மேற்கோள் சூத்திரத் தொடராகிய ``நல்லார்தந் தோள்வீச்சு`` என்பதனுள் குறிக்கப்பட்ட `தோள்வீச்சு` என்பதேயாதல் வேண்டும். `வீச்சு` என்னாது ``நோக்கம்`` என்றது, காலவேறு பாட்டான் அமைந்த வேறுபாடு எனலாம்.

பெண்கள் சிலர் முதலில் ஒருங்குகூடி நின்று ஒருவர் தோளை மற்றொருவர் சில பாட்டுக்களைச் சொல்லித் தொட்டு விளையாடி, முடிவில் இருவர் இருவர் சேர்ந்து ஒருவர் கைகளை மற்றொருவர் மாற்றிப் பிடித்துப் பாடிக்கொண்டே வேகமாகச் சுற்றி முடிக்கும் ஒருவகை விளையாட்டு இக்காலத்திலும் நிகழ்ந்து வந்தது. எனினும், இஃது இன்னவகை விளையாட்டு எனத் துணியக்கூட வில்லை. முன்னர்ப் போந்த திருவுந்தியாரில் வந்தனவும், இதனுள் வருவனவும் ஆகிய பாட்டுக்கள், இவற்றிற்கு முன்னுள்ள விளை யாட்டுக்களின் பாட்டுக்கள்போலக் காமப்பொருள் பற்றியவாகாது மகளிர் கடவுளை வாழ்த்திப் பாடும் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடல்களே யாம் என்க. இதன் முதல் திருப்பாட்டில் இறைவன்

அடிகட்கு உலக மயக்கினை நீக்கியருளினமையை இனிதெடுத்தோதினமை
பற்றியும், இறுதி நான்கு திருப்பாட்டுக்களுள் சிவபெருமான் தக்கன் முதலி
யோரைத் தூய்மை செய்தமை, பிரம விட்டுணுக்களது மயக்கத்தைப் போக்கினமை,
அடிகளது பிறவியையும், தற்போதத்தையும் அறுத் தமை என்பவற்றை
அருளிச்செய்தமைபற்றியும் இதற்கு, `பிரபஞ்ச சுத்தி` எனக் குறிப்புரைத்தனர்
முன்னோர். விளையாட்டின் இயல்பு பற்றி இது தெள்ளேணத்தின் பின்னராதல்,
சாழலின் பின்னராதல் கோக்கற்பாலதாயினும், பதினான்கு திருப்பாட்டுக்களான்
இயன்றமை பற்றி ஈண்டு வைத்துக்கோக்கப்பட்டது.
இது, `தில்லையில் அருளிச் செய்யப்பட்டது` என்பதே பதிப்புக்களில்
காணப்படுவது. இது முழுவதும் நாலடித் தரவுக் கொச்சகக் கலிப்பாவினால் ஆயது.
இதனுள்ளும் வேண்டும் இடங் களில், `பாடி` என்பது வருவிக்க.

Ramana Sannidhi Murai

1582. நீ தாரகமென்ற நின்னடியார் தாமுன்பு
காதாரக் கேட்டதன்மேற் கண்ணூரக் காண்பர் அன்றே
ஆதேயம் அனைத்துக்கும் அழியாத வேங்கடநின்
ஆதாரச் சீர்பாடி ஆடாமோ தோனோக்கம். 1
1583. கரியதிரு மாலோற்கும் கமலத்தோன் மற்றெவர்க்கும்
அரியதிரு அடிநிழலை அடைந்தோர்கட்கு ஆன்மநிலை
தெரியுமா தெரிவிக்கும் சின்மயவேங் கடன்இயல்பாம்
துரியமா நிலைநாடித் தோனோக்கம் ஆடாமோ. 2
1584. வஞ்சிதனாய் அடியடைந்த வல்வினையேன் கட்டோடே
உஞ்சிருக்க வேங்கடப்பேர் உடையான்கண் ணோக்குதலும்
சஞ்சிதஆ காமியமும் சார்ந்ததும் தீச் சார்பஞ்சாய்த்
துஞ்சியவா பாடிநாம் தோனோக்கம் ஆடாமோ. 3
1585. கருக்குள்அடை பட்டுஉடம்புள் கட்டுண்டோ னாக்காணும்
திருக்குஉளநீ யாவனெனத் தெரிசிப்பாய் என்றுஎனக்கு
வெருக்கொளுவு மேதினியை வெல்லவிறல் வேங்கடவன்
சுருக்குவழி சொன்னவா தோனோக்கம் ஆடாமோ. 4
1586. அடைப்புண்ட கேள்விசேர் அகந்தையேன் புறமுகமாப்
படைப்புண்ட ஜயுணர்வு பராங்கதவேங் கடன்றோக்கால்
புடைப்புண்ட வைவாய பொறியரவம் போலறவே
துடைப்புண்ட வாபாடித் தோனோக்கம் ஆடாமோ. 5
1587. தந்தம் பரிசு தமக்குதவும் வேங்கடன்கண்
குந்தம் படுதலுமென் குவிமனத்தின் கொனோகுலைந்தே
எந்தம் பரிசுழிந்துஇங்கு ஏளனமே பூஷணமாய்த்
தொந்தம் பிரிந்தவா தோனோக்கம் ஆடாமோ. 6
1588. நடுமணிபோல் உம்பர்நடு நாயகமாய் உபநிடதக்
கொடுமுடிமேல் நின்ற குணக்கடலான் என்னிதயப்
படுமுடியாம் கந்திப் பரிசுழித்த வெற்றிக்காத்
தொடுகழலான் வேங்கடற்கே தோனோக்கம் ஆடாமோ. 7
1589. செம்பொனல் ஏய்ந்த செழும்பணிதாம் தேருங்கால்
செம்பொனே யாகும் திறம்போல வேங்கடமாத்
தம்பிரான் மெய்யாய தத்பதத்தில் யானும்பொய்த்
தொம்பதம்போய்த் தொக்கவா தோனோக்கம் ஆடாமோ. 8
1590. எய்ப்பாகில் வைப்பாய்என் உயிர்வாழ்க்கைக்கு இன்றமையா

உப்பாகி ஓர்ந்திடினஅவ் உயிர்க்குயிராய் உள்ஒளிரும்
மெய்ப்பால வேங்கடவன் மிஞ்சகில உயிர்த்தொகைக்கும்
துப்பாய வாபாடித் தோனோக்கம் ஆடோமோ. 9

1591. பிச்சாக என்மதியைப் பேதுறுத்துத் தான்மனத்துப்
பச்சாணி யாமரத்துப் பதிவித்த வேங்கடவன்
தச்சாய பல்லுலக சராசரமாம் உருள்பெருந்தேர்க்கு
அச்சாணி யானவா தோனோக்கம் ஆடோமோ. 10

1592. கமையாக உயிர்காப்புக் கடம்பூண்ட திறத்தாலே
அமையாத கண்ணுலகத்து அமைந்தாலும் தன்னிடத்தில்
இமையாத வேங்கடவன் இயைபாலே உடம்புளமக்குச்
சுமையான வாபாடித் தோனோக்கம் ஆடோமோ. 11

1593. நேதித்து நின்றதனை நேயர்க்கு நெஞ்சிலுறச்
சாதித்தான் தன்னடிசார்ந் தார்சிந்தைக் கருங்கல்லை
வேதித்தான் செம்பொன்னு விழிநோக்கால் வேங்கடப்பேர்
ஆதித்தன் நேர்நோக்கி ஆடோமோ தோனோக்கம் . 12 1594.
நிண்ணையமாய் என் நெஞ்சை நீராள மாய்உருக்கும்
தண்ணளியான் என்னைத் தடுத்தாண்ட தயாம்புதியான்
எண்ணலருஞ் சித்திகட்கோர் இடனய வேங்கடப்பேர்
அண்ணலடி கூடிநாம் ஆடோமோ தோனோக்கம். 13

1595. நீலா மணிமிடற்றான் நெஞ்சுஉவந்து நாயேனை
ஏலா இனிதாண்டான் இறைவேங் கடரமணக்
கோலா கலவிழியான் கூர்த்தபொருள் உபநிடக்கும்
தோலா மொழிவியந்து தோனோக்கம் ஆடோமோ. 14

1596. வாலாமை என்னுமன மாசொழித்துத் தூய்தாக்கி
ஏலாத என்னையும்கொண்டு இன்னடிச்சீர் பாடுவித்த
மூலாதி வேங்கடவன் மோனந்தான் எம்மொழிக்கும்
தோலாமை கொண்டாடித் தோனோக்கம் ஆடோமோ. 15

1597. தேவியா நின்றபரா சிற்சத்தி கைவருடிச்
சேவியா நின்றுகன்றுஞ் சேவடியான் வாடாத
காவிமா மலர்போலும் கண்டத்தான் வேங்கடன்எம்
ஆவியான் அருள்பாடி தோனோக்கம் ஆடோமோ. 16

1598. பண்டாய மூலப் பகுதிப் பராபரையைப்
பெண்டாக வாய்த்தபெரும் பித்தனும் வேங்கடன்மாட்டு
உண்டாய நல்லருளால் உடையாற்கிவ் ஊத்தையேம்
தொண்டாக வாய்த்தவா தோனோக்கம் ஆடோமோ. 17

1599. சிட்டவாக் கியமொன்றும் தேருச் சிறுநாயேன்
அட்டபாக் கியத்துஉம்பர் ஆன்மாவாம் வேங்கடனை
இட்டபாக் கியநல்கி ஈடேற்றும் திருவருளால்

தொட்டபாக் கியம்வியந்து தோனோக்கம் ஆடாமோ. 18

1600. ஏய்ந்த குசைநுதிக்கூர் எண்ணாளர் தாமும்சற்று
ஆய்ந்தறியல் ஆகா அருமைசால் வேங்கடவன்
வாய்ந்தமுது நல்வினையால் வந்தெம்மைத் தான்வலியத்
தோய்ந்தசுகம் எண்ணி எண்ணித் தோனோக்கம் ஆடாமோ. 19
1601. ஆற்றேனாத் தன்னடைந்த அடியேற்குக் கோட்டுவரைக்
கோற்றேனாத் தித்திக்கும் குரைகழலோன் புலவோர்தம்
போற்றோபுப் புகழ்மலிந்த புண்ணியவேங் கடன்புலமை
தூற்றோநாம் தோள்வனையிர் தோனோக்கம் ஆடாமோ. 20
1602. எம்மான் எனியோங்கட்கு இயமான் பிழைபொறுக்கும்
பெம்மான் பிறைவேணிப் பெருமான் எனைத்தொன்றும்
கைம்மாறு வேண்டாக் கடப்பாட்டு வேங்கடநல்
அம்மான்சீர் நாம்பாடி ஆடாமோ தோனோக்கம். 21
1603. விழவினார் கலிஓவா விநோதமா முன்றிலான்
கழறினால் நன்பரைத்தன் கண்ணோக்கால் எஞ்ஞான்றும்
பழகியார் அல்லாரும் பாராட்டும் வேங்கடன்தன்
அழகிதாம் குணங்கோடித்து ஆடாமோ தோனோக்கம். 22
1604. தூளியா நீற்றிடைச் சிந்துர திலகம் துலங்குநுதல்
ஆளியான் வேங்கடப்பேர் ஆதியான் அந்தமிலா
மீளியா நொய்தாக மேருவைமுற் கோட்டியதிண்
தோளினான் விறல்பாடித் தோனோக்கம் ஆடாமோ . 23
1605. வேழம்போல் பனைத்தோளிர் வெண்பொங்கல் சுவையுணரா
மூழைபோன் முழுமுட மோகத்தேம் முட்டில்பேர்
ஏழைமையோர் சற்றுமெண்ணுது எமைக்கலந்த வேங்கடநல்
தோழமையை வாழ்த்தினாம் தோனோக்கம் ஆடாமோ. 24
1606. அயிற்கோல வான்விழியால் அகப்படுத்துச் சேவடிக்கே
உயக்கோடல் எண்ணியெனை உடையானும் வேங்கடவன்
மயிற்கோல மாதருளம் மங்கவெனைத் தோய்ந்தெழுதும்
தொயிற்போல நாம்பாடித் தோனோக்கம் ஆடாமோ. 25
1607. பொங்கலாய் எங்கையர்தாம் பூரித்தல் கண்டுள்ளே
அங்கலாய்த்து ஊனுறக்கோடு அறிவகன்ற அடிச்சியேன்
மங்கலோய்ந் துண்மகிழ மகிழ்ந்தளித்த மகிழம்பூத்
தொங்கலான் வேங்கடற்கே தோனோக்கம் ஆடாமோ. 26
1608. ஐயசிறு மைத்தேனும் அறிவுக்கு அகோசரமாம்
மெய்யுருவ வேங்கடன்இம் மேதினிக்கா டுவரனாய்த்
மையலராம் எம்மைத் தலைப்பெய்து மார்பெழுதும்
தொய்யினலம் பாடிநாம் தோனோக்கம் ஆடாமோ. 27

1609. ஆணலன் பெண்ணுமலன் ஆயிடினும் எம்போல்வார்
வேணவா வீணாய் விளிந்தொழியா வாற்றுலே
ஆணழகன் ஆகிநமை ஆதரித்த வேங்கடவன்
தோள்நலம் நாம் தோய்ந்தவா தோனோக்கம் ஆடாமோ.28
1610. அரமியமா மேனிலேநின்று அழைத்துப்போய் உள்ளத்தே
இரமியமாய் உருகவெனை இரண்டறத்தான் கலந்ததனால்
தரமலியாம் எனையாண்ட தயாபரனும் வேங்கடவன்
சுரதசுகம் தோய்ந்தவா தோனோக்கம் ஆடாமோ. 29
1611. அருவினையென்று ஒன்றுமிலா அறிவுருவாம் வேங்கடற்குச்
செருவினையும் வேண்டுங்கொல் ஜெயத்துக்கு காலமொடு
கருவியிடன் இன்றிஎலாம் கடந்ததுரி யாதீத
சொருபநிலை பாடிநாம் தோனோக்கம் ஆடாமோ. 30

திருச்சிற்றம்பலம்